

UTROTNINGSMEDEL.

Prof. LAWRENCE BRUNER omnämner i sin »Report on Insect Depredations in Nebraska» för 1891 ett af honom försökt medel mot larverna till den i Amerika importerade **roffjärilen** (*Pieris Napi* L.). Hos oss synes dess larver ej göra på långt när så stor skada som i sitt nya hemland, men vi hafva de närbesläktade kålfjärillarverna (*P. Brassicæ* L.) i stället, som nästan årligen förorsaka våra trädgårdsmästare och husmödrar både besvär och bekymmer. Då det är högst troligt, att ett botemedel mot den ena af dessa fjärilarter skall vara verksamt äfven mot den andra, vill jag omnämna prof. BRUNERS medel, ifall någon skulle vilja pröfva detsamma mot våra s. k. kålmaskar.

Det är mycket enkelt och består blott däruti, att kålplantorna öfverpudras med majsmjöl då de äro våta af dagg eller regn, så att mjölet kan fastna på dem öfverallt. Få dagar efter denna operation dö larverna, svartna och blifva hängande på bladen. De domna först, blifva sedan orörliga och förtorka till sist. Prof. B. kan ej afgöra, om de dö därpå, att mjölet fastnar på deras hud och tilltapper andrörsmynningarna eller om det verkar som ett gift. Kanske vårt vanliga rågmjöl kan göra samma nytta. Ett försök därmed kostar ju föga och är lätt att göra.

Mot bisting. I »British Bee Journal» för juni 1892 omnämnes, att en biskötare i mer än fyratio år mot detta onda använt jodkalium (*Potassium iodide*), hvilket botar svedan ögonblickligen, om det genast begagnas. Därvid erfordras blott att trycka en bit af nämnda ämne mot det skadade stället.

Medel mot plommonsnytbaggen. I »New York Tribune» har blifvit omnämndt ett medel mot denna, i Förenta Staterna ytterst skadliga skalbagge, som där kallas »The Plum Curculio» (*Conotrachelus Nenuphar*). Just som plommonblommorna börja affalla, upphängas i trädet omkring ett halft dussin små bleckkär, t. ex. tomatoburkar, till två tredjedelar fyllda med en blandning af vatten och sirap samt ett skedblad vinättika. Denna sötsura dryck synes vara så tilldragande för snytbaggarna, att de glömma både blommor och fruktämnen och i stället uppsöka vätskan för att i

densamma tillfredställa sin törst och — drunkna. I fråga varande skadedjur finnes dess bättre ej hos oss, men vi hafva besläktade ställföreträdare, mot hvilka det enkla utrotningsmedlet borde försökas.

Sven Lampa.

Antinonnin. I den vetenskapliga bilagan till »Münchener allgemeine Zeitung» n:o 98 för 1892 redogöra professorerna d:r C. O. HARZ och d:r W. v. MILLER uti en högst intressant artikel, »Till nunnefrågan», för resultaten af deras omfattande forskning i och för nunnelarvens tillintetgörelse, hvilken larv synnerligast uti de bayerska och württembergiska skogarna sedan några år orsakat oerhörda förluster.

Sedan åtskilliga infektionsförsök i det fria med klyf, mögel och andra svampar misslyckats, försöktes en mängd olika kemikalier i vattenlösning. Bland dem visade sig blott ett enda preparat, orthodinitrokresolkalium, (som af fabrikerna f. d. BAYER & C:o i Elberfeld benämnts *antinonnin*) såsom fullkomligt verksamt emot nunnans larv. Det användes till en början enbart löst i vatten, i en utspädning af 1: 400 à 1: 300. Senare befanns, att en tillsats af helt litet såpa (0.8 — 2 %) väsentligt ökade verkingarna, så att under denna form en mängd insekter, såsom många bladlöss och dylika parasiter dödades till ock med genom lösningar af 1: 1500 à 1: 1200.

För nunnelarvens utrotande var en lösning af 1: 750 à 1: 500 fullt tillräcklig, utan att skogsväxterna ledo men däraf.

Till sist har ock utrönts, att en salva, tillredd af 1 — 1 1/4 delar antinonnin och 100 delar svinister, margarin eller vaselin, rikligt ingniden på hästar, nötkreatur etc., ofelbart skyddar mot bromsar.

Stor betydelse har antinonnin äfven såsom medel mot hus-svamp, hvarjämte det lärer hindra utvecklingen af typhus-, kolera-, difteri-, mjältbrand- m. fl. baciller.

(Ur »Zeitschrift für das gesammte Brauwesen», XVI: 1, München 1893.)

J. Meves.